

Kaskasatjåkkå, berg, Jokk.
moks sn o tq, Nb. 1.
Gn 13 b 1: 11

Kaskäsa-tjåkkå

"Puoltain läh kalle kaskasah
(enbuskar), men älläh tjåkkån."

H. Grundström 1932
M.L. 1967